

Name:

class:

No:

ชนิดของหลักสูตร

บทวน - สรุปสาระสำคัญ

คำชี้แจง : จับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของหลักสูตรและลักษณะสำคัญ

หลักสูตรรายวิชา หรือ หลักสูตรเนื้อหาวิชา	• ผสมผสานเนื้อหาสาระที่ใกล้เคียงกัน เช่น ศาสนา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รวมกัน เป็นหมวดวิชา โดยส่วนใหญ่นิยมแบบบรรยาย ครูเป็นศูนย์กลาง เนื้อหาวิชาประสานกันมากขึ้น
หลักสูตรกว้าง หรือ หลักสูตรหมวดวิชา	• จัดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับชีวิตจริง หรือประสบการณ์จริงให้มากที่สุด เช่น การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในครอบครัว การป้องกันชีวิตและสุขภาพ เป็นต้น
หลักสูตรสัมพันธ์วิชา หรือ หลักสูตรแบบสหสัมพันธ์	• เป็นหลักสูตรที่เรียนแยกวิชาศาสนา วิชาภูมิศาสตร์ วิชาประวัติศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่เก่าแก่สุด ได้รับอิทธิพลจากปรัชญาสารัตถะและสังวิทยานิยม ส่วนใหญ่นิยมแบบบรรยาย ครูเป็นศูนย์กลาง
หลักสูตรแบบวิชา แกนกลาง หรือ หลักสูตรแบบแกน	• เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการที่เกื้อหนุนสัมพันธ์กันให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือทำอะไรบางอย่างได้สำเร็จ
หลักสูตรแบบบูรณาการ	• แก้ปัญหาการขาดความสัมพันธ์ของเนื้อหา นำวิชาที่อาจมีส่วนสัมพันธ์กันรวมไว้ด้วยกัน แต่เอกลักษณ์วิชายังอยู่ ผู้เรียนรู้ว่าตนเรียนวิชาอะไร
หลักสูตรเพื่อชีวิต และสังคม	• จัดตามปรัชญาปฏิรูปนิยม รวมเนื้อหาสาระที่จำเป็นเข้าไว้ด้วยกัน คำนี้ถึงความต้องการสังคมเป็นหลัก เช่น กำหนดแกนหลักคือ เรื่องข้าว และนาสาระที่เกื้อหนุนมาออกแบบ และจัดให้ผู้เรียน
หลักสูตรประสบการณ์	• มีโครงสร้างซึ่งแสดงให้เห็นถึงเกณฑ์ความสามารถที่ให้ผู้เรียนทำได้ในด้านต่าง ๆ ในแต่ละระดับการศึกษา โดยการผสมความรู้ ทักษะ เจตคติ (KSA)
หลักสูตรกระบวนการ	• หลักสูตรที่สร้างขึ้นนั้นมีความยืดหยุ่นสูงโดยจัดเตรียมให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเฉพาะราย และมีทางเลือกหลายๆ ทางสำหรับผู้เรียน
หลักสูตรฐานสมรรถนะ	• พัฒนามาจากหลักสูตรกว้างหรือหลักสูตรแบบหมวดวิชา โดยนำเนื้อหาของวิชาต่างๆ มาหลอมรวมกัน จัดเป็นหมวดหมู่ประสบการณ์ เป็นการบูรณาการเนื้อหาเข้าด้วยกัน ทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละวิชานมดไป
หลักสูตรแบบเอกัตบุคคล	• เน้นประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้